GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 101. *Vinerĭ, 8 (20) Maiu.* **1887.**

Braşovŭ, 7 Maiu 1887.

Vrêndŭ sĕ resumămŭ cuprinsulŭ articulilorŭ scrişĭ de ḍiarele unguresci asupra conferenţei nóstre generale electorale, ajungemŭ la următórea conclusiune:

Suntŭ amărîte foile ungurescĭ în genere, că votulŭ conferenţei românescĭ dela Sibiiu esprimă cea mai adêncă nemulţămire a poporului românŭ cu stările actuale create în urma pactului dela 1867; sunt cu atâtŭ mai amărîte, cu câtŭ sunt convinse, că nemulţămirea esistă de faptŭ şi este generală; suntŭ amărîte pentru că vĕdŭ, că cu totŭ terorismulŭ ce l'au eserciatŭ Ungurii dela putere de douĕ-ḍecĭ de anĭ încóce adunarea cea mare a representanţilorŭ alegĕtorilorŭ românĭ nu s'a sfiitŭ de a da espresiune viuă şi unanimă acestei nemulţămirĭ.

N'au fostŭ aşadéră în stare Ungurii dela putere cu tótă mâna liberă, ce li s'a datŭ spre a sparge rêndurile Românilorŭ, sĕ facă sĕ dispară din mijloculŭ acestui poporŭ consciinţa individualităţii şi a drepturilorŭ sale naţionale şi astăḍĭ, după 20 de anĭ de regimŭ arbitrarŭ unguresců şi după 10 anĭ de absolutismŭ parlamentarŭ tiszaistŭ, nu se aude din mijloculŭ poporului românŭ din Transilvania şi Ungaria, decâtŭ o singură voce, care protestéză solemnelŭ în contra sistemului de faţă asupritorŭ.

Trebue sĕ-lŭ dóră pe orĭ-ce Ungurŭ acésta unanimă manifestaţiune a nemulţămirei poporului românŭ, pentru că ea dovedesce, că cu tóte uneltirile comise dela 1867 contra lui, *cestiunea română* şi în deosebĭ *cestiunea ardelenéscă* se află încă şi aḍĭ în stadiulŭ periculosŭ de odinióră şi guvernele unguresci, câte s'au succedatŭ de douĕ-ḍecĭ de anĭ încóce, n'au fostŭ în stare a face nimicŭ spre resolvarea ei într'unŭ felŭ séu altulŭ.

Şi este clarŭ, că pe câtŭ timpŭ nu vorŭ fi resolvate aceste douĕ marĭ cestiunĭ precum în genere cestiunea naţionalităţilorŭ, tóte opintirile Ungurilorŭ dela putere de a imprima statului caracterulŭ naţionalŭ ungurescŭ, zadarnice şi efemere vorŭ rĕmâné.

Acésta o sêmtŭ Ungurii instinctivŭ, guvernamentalii ca şi oposiţionalii, şi de aceea rĕsună din colónele foilorŭ lorŭ amărăciunea, ce le-o causéză nesuccesulŭ politicei lorŭ faţă cu Românii, amărăciune destulŭ de rĕu mascată prin insultele şi acusările obicinuite făcute la adresa conferinţei române.

Foile oposiţiunale ne dau, ce e dreptŭ, sĕ cunóscemŭ, că oposiţiunea maghiară până la unŭ punctŭ óre-care ar sprijinì nemulţumirea Românilorŭ cu sistemulŭ actualŭ de guvernare, puindŭ lângă ea nemulţumirea ei propriă, dér ne asigură totodată, că acésta îi este peste putinţă, din simpla causă, că nemulţumirea nóstră nu are acelaşĭ isvorŭ cu nemulţumirea ei, ci resultă din voinţa şi nisuinţa nóstră de a trăì în acestŭ statŭ ca individualitate naţională deosebită cu drepurĭ naţionale deosebite, ceea ce oposiţiunea maghiară nicĭodată nu póte admite.

Mai resultă din vocile foilorŭ unguresci asupra conferenţei nóstre şi unŭ altŭ faptŭ, care trebue sĕ ne dea nouĕ Românilorŭ fórte multŭ de gânditŭ.

Politica de resistenţă passivă a Românilorŭ ardelenĭ şi politica cea mai nou de abstinenţă a Românilorŭ din Bănatŭ şi Ţéra unguréscă superă multŭ pe ḍiarele unguresci, deórece printrînsa se manifestă nemulţumirea generală a poporului românŭ şi deórece prin adoptarea ei conferenţa nóstră a protestatŭ în contra stărilorŭ forţate şi despotice actuale; dér câtŭ pentru modulŭ cum s'a esecutatŭ din parte-ne acéstă politică până acum, ele ni-o spunŭ cu tótă francheţa, că décă totŭ aşa se va urma şi în viitorŭ, pe Ungurĭ şi mai alesŭ pe guvernŭ acéstă passivitate nu-i va împiedeca în continuarea politicei lorŭ.

Ungurii ne ḍicŭ: Ne pare rĕu că nu vĕ putemŭ câştiga pentru idea statului naţionalŭ maghiarŭ, dér orĭ-ce aţĭ decide voi în Sibiiu, noi vomŭ trece peste decisiunile vóstre la ordinea ḍilei şi décă nu voiţĭ sĕ ne daţĭ concursulŭ vostru, vomŭ lucra, ca şi pănă acum, făr' de voi spre realisarea planurilorŭ nóstre, ér voi nu ne veţĭ puté împedeca în acéstă lucrare şi cu atâtŭ mai rĕu va fi pentru voi, décă în asemenĭ împrejurărĭ veţĭ fi duşmanii noştri declaraţĭ!

Cu alte cuvinte, principiulŭ politicei nóstre îi genéză pentru că elŭ esprimă puterea de resistenţă a elementului românescŭ, dér modulŭ cum amŭ esecutat'o păna acum nu le însuflă marĭ îngrijirĭ, ci îşĭ promitŭ că şi în viitorŭ atitudinea nóstră le va oferì numai titlulŭ de a lovì în limba şi în naţionalitatatea nóstră fără de cruţare, continuându-şĭ opera de „contopire“ şi de „anihilare“ cu îndoită energiă.“

Amŭ ḍisŭ, că trebue sĕ ne dea multŭ de gânditŭ aceste enunciaţiunĭ ale pressei maghiare, căcĭ dintrînsele ne putemŭ convinge despre douĕ lucrurĭ de cea mai mare gravitate:

întêiu resultă din declaraţiunile foilorŭ maghiare, că partidele maghiare fără deosebire nicĭ că se gândescŭ a face din propriulŭ lorŭ îndemnŭ celŭ mai micŭ pasŭ cu scopŭ de a uşura situaţiunea politică a poporului românŭ din Transilvania şi Ungaria;

alŭ doilea resultă din declaraţiunile lorŭ, că partidele maghiare îşĭ întemeiază şi pentru viitorŭ speranţele pe nelucrarea nóstră, pe lipsa de solidaritate strînsă în acţiunile nóstre de apĕrare, şi pe lipsa de energiă în manifestarea voinţei nóstre, şi îşĭ facŭ ilusiunĭ, că décă nu le-a succesŭ în douĕḍecĭ de anĭ, le va succede póte în treiḍecĭ de anĭ a sparge cu desvĕrşire rêndurile nóstre.

Acésta este impresiunea generală ce amŭ primit'o cetindŭ espectorările foilorŭ unguresci asupra conferenţei nóstre, la carĭ vomŭ revenì şi în specialŭ.

Vocĭ din pressă asupra conferenţei nóstre.

In alŭ treilea articulŭ „Ellenzék“, vorbindŭ despre conferenţa nóstră din Sibiiu, reproduce sub titlulŭ: „Declaraţiune de rĕsboiu românească“ conclusulŭ conferenţei nóstre privitorŭ la punctulŭ 7 alŭ programei de acţiune, unde se ḍice: „Partida naţională va lupta contra tuturorŭ tendinţelorŭ de maghiarisare fiă manifestate din partea organelorŭ statului, fiă din orĭ care altă parte“. Cu privire la acestŭ punctŭ fóia oposiţională maghiară din Cluşiu se esprimă astfelŭ:

Problema acésta forméză fără 'ndoélă cea mai interesantă parte din întrégă programa din Sibiiu. Interesantă este întru atâtŭ, încâtŭ din punctŭ de vedere naţionalŭ românescŭ, tocmai nisuinţa acésta este care mai multŭ are prospecte de a fi pusă în practică. Faţă cu noi însĕ este de interesŭ într'atâta, încâtŭ acéstă direcţiune pe faţă declarată trebue sĕ ne facă sĕ potenţămŭ veghiarea şi activitatea precum şi puterile nóstre, pe carĭ le-amŭ chiămatŭ la luptă cu scopŭ de a mântuì maghiarimea.

Declararea de rĕsboiu a Românimei, precum se vede, în prima liniă este îndreptată contra reuniunei de cultură unguresci din părţile ardelene. In contra nisuinţelorŭ Românilorŭ trebue aşadéră în prima liniă sĕ între în luptă acéstă reuniune, şi la declararea lorŭ de rĕsboiu trebue sĕ rĕspundă, că este gata a-lŭ purta.

Luptă de cultură trebue sĕ se încingă aicĭ faţă cu adversarulŭ, care s'a pusŭ în mişcare. Conferenţa din Sibiiu a datŭ în modŭ oficialŭ losinca şi putemŭ fi pregătiţĭ la aceea, că conducĕtorii politicĭ ai poporului românŭ vorŭ urma cu credinţă îndrumarea, séu mai bine ḍisŭ, porunca ce li-s'a datŭ şi vorŭ păşi în plină armatură pe arena de luptă în contra „tendinţelorŭ de maghiarisare, manifestate din orĭ şi ce parte«.

Noi dér primimŭ lupta. O primimŭ cu acea tare hotărîre, că în acéstă luptă vomŭ pune putere contra puterei şi cu deplinŭ curagiu vomŭ apĕra causa Maghiarimei faţă cu adversarii ei, carĭ o atacă acum pe faţă.

Scopulŭ nostru este, ca în aceste părţĭ ale patriei sĕ apĕrămŭ causele maghiarimei contra cunoscutelorŭ pericule. Problema nóstră este, ca aceia, carĭ după rassă se ţinŭ de naţiunea ce constitue statulŭ, sĕ nu fiă desbrĕcaţĭ de caracterulŭ lorŭ şi sĕ nu péră din sufletulŭ lorŭ consciinţa, că facŭ parte din rassa, ce constitue statulŭ. Scopulŭ acesta voimŭ a-lŭ duce în deplinire esclusivŭ cu armele culturei.

Politicii poporului românŭ ḍicŭ: constituirea în reuniune culturală a membrilorŭ societăţii maghiare e periculósă pentru interesele naţionale românescĭ. Acésta şi noi o ḍicemŭ şi o şi credemŭ, dér numai întru atâta, încâtŭ lupta nóstră nu póte ameninţa interesele naţionale românescĭ, pe când nisuinţele lorŭ ameninţă directŭ marele interese ale Maghiarimei.

Lupta aşadéră este neegală, pentru că noi stămŭ pe basa dreptăţii, în timpŭ ce Românii denégă nisuinţelorŭ nóstre dreptatea şi se apĕră contra unorŭ nisuinţe, carĭ cu privire la ei conţinŭ numai periculŭ închipuitŭ. Declararea de rĕsboiu aşa déră s'a făcutŭ pe temeiulŭ unorŭ cause, cărora le lipsescŭ elementele periculului, şi astfeliu nu potŭ servi ca basă apĕrărei, eventualŭ atacului.

Când s'a constituitŭ »Kulturegylet“-ulŭ, s'a datŭ avisulŭ, că reuniunea va nisui cu mijlóce pacĭnice sĕ conserve pentru Maghiarime acele elemente, carĭ după rassă facŭ parte din unŭ trupŭ. Nicĭ unuia dintre factorii constituitorĭ şi susţiitorĭ ai reuniunei nu i-a venitŭ vre-odată prin minte sĕ declare rĕsboiu naţionalităţilorŭ de altă rassă din patriă, numai apĕrarea naţiunei nóstre contra naţionalităţilorŭ a fostŭ alésă ca problemă. Şi anevoiă va puté descoperi careva o astfelŭ de direcţiune, care sĕ-lŭ pótă îndreptăţi a afirma, că nisuinţele nóstre de maghiarisare ar fi de natură periculósă pentru naţionalităţĭ în lucrările de pănă acum ale reuniunei.

Aşa-déră, când Românimea pornesce rĕsboiu contra nisuinţelorŭ maghiarisătóre de natura acésta, documentéză numai, că ea în adevĕrŭ este unŭ astfeliu de elementŭ, faţă cu care nu esistă numai o causă obiectivă, ci şi o necesitate motivată de a ne apĕra.

Prin urmare, décă la înfiinţarea »Kulturegylet“-ului amŭ pututŭ avé încă îndoéla, că óre suntŭ orĭ nu motivate tendinţele nóstre, acum declararea de rĕsboiu a Românilorŭ ne póte convinge, că amŭ lucratŭ fórte înţelepţesce, când amŭ clăditŭ cetatea de apĕrare pentru causa Maghiarimei.

Nu ei trebue aşadéră sĕ se apere contra »tendinţelorŭ de maghiarisare din orĭ care parte“, ci din contră: noi trebue sĕ primimŭ atacurile îndreptate contra lucrărilorŭ nóstre de apĕrare şi acésta ne impune nouĕ obligaţiunea, sĕ folosimŭ isvórele de putere ce ne stau la dispositiune cu unŭ zelŭ multŭ mai mare, ca pănă acum, când încă nu era provocatŭ unŭ asemenea rĕsboiu declaratŭ.

După acésta „Ellenzék“ dă espresiune nedumerirei sale, că óre cum şi prin ce feliu de mijlóce vorŭ lupta Românii contra tendinţelorŭ de maghiarisare pornite din partea statului, după ce ei au repăşitŭ de pe terenulŭ vieţei politice şi au abḍisŭ de întrebuinţarea activă a drepturilorŭ politice; atrage atenţiunea conducĕtorilorŭ politicĭ ai poporului românŭ, ca sĕ nu ducă acéstă „luptă nemotivată“ şi în viéţa de tóte ḍilele şi sĕ nu facă pe poporŭ sĕ crédă, că „Kulturegylet“-ulŭ ar puté în orĭ-ce privinţă sĕ ameninţe interesele de rassă religionare séu confesionale ale poporului românŭ. In fine repetă „Ellenzék“, că scopulŭ „Kulturegylet“-ului nu este maghiarisarea Valachilorŭ, ci pázirea elementului maghiarŭ de valahisare şi ne asigură, că cu câtŭ va fi mai mare „acţiunea“ nóstră contra acestorŭ tendinţe ale „Kulturegylet“-ului, cu atâta vomŭ întimpina mai mare reacţiune din partea lorŭ şi prin acésta le vomŭ pune în mână o armă, alŭ cărei tăişŭ numai pe noi ne póte vulnera.

Rĕsboiu în curêndŭ?

„Telegrafului“ din Bucurescĭ i se scrie din Odesa, că acolo în ḑiua de 2 Maiu oficerii de statŭ majorŭ au datŭ unŭ prânḑŭ generalului-adjutantŭ Dragomiroff. La prânḑŭ între alţii au fostŭ: comandantulŭ corpului 2 de artileriă generalŭ Rerberg, şefulŭ statului-major generalŭ Vrevsky, secretarulŭ cancelăriei guvernorului Mosoloff, contele Roscovteff, comandanţii polcurilorŭ Mollinsky, Lublinski şi Podolsky, contra-amıralŭ Zelenoi, guvernorulŭ-generalŭ Vonder Roop şi contra-amiralŭ Novicoff.

D. Dragomiroff rostindŭ unŭ discursŭ de ocasiune a ḑisŭ între altele următórele cuvinte:

„Sunt de părere, că în curêndŭ armata rusă va avea din nou a culege laure nemuritóre de pe câmpulŭ de bătaiă. In curêndŭ, d-lorŭ, cu toţii vomŭ fi érăşĭ chemaţĭ a arĕta lumei întregĭ, că mai suntŭ virtuţile soldatului rusŭ şi că strigătulŭ nostru *za veru Ţarea i otecestvo!* (pentru religiă, Ţară şi patriă) este unŭ strigăt de mórte pentru inamicii Rusiei. Mare e rolulŭ în acestŭ viitorŭ resbelŭ a victoriósei nóstre marine. Inchinŭ dér pentru marina de pe Marea Négră acéstă cupă!“

După discursulŭ generalului Dragomiroff s'au mai rostitŭ alte multe discursurĭ, s'a vorbitŭ despre Bulgaria, unde „o mână de necunoscuţĭ usurpatorĭ“ voiescŭ sĕ facă pe poporulŭ bulgarŭ sĕ rĕtăcéscă de pe calea desemnată lui de destinŭ.

Generalulŭ Dragomiroff aştéptă la Odesa sosirea d-lorŭ: generalŭ Korcakoff, generalŭ Zabotnik şi alţĭ membrii a comisiunei pentru inspectarea fortificaţiunilorŭ din Sevastopolŭ, Kercĭ, Ociacoff. Comisiunea va merge apoi la Bender, Olviapolŭ şi Mohileu de pe Dnistru.

De altă parte „Kreuzztg“ e informatŭ din Varşovia, că magazinele de rĕsboiu in provinciile vestice se umplu. Mai alesŭ în Varşovia şi Chiev s'au contractatŭ liferărĭ mai marĭ. O cale ferată s'a şi datŭ în administraţia trupelorŭ de căi ferate.

Ţarulŭ a plecatŭ sĕ visiteze pe Cazacii de Don, unde succesorulŭ tronului va fi proclamatŭ şefŭ alŭ Cazacilorŭ. De acolo va asista Ţarulŭ la pornirea unei nouĕ corăbii de rĕsboiu pentru flota Mării Negre şi apoi va visita Livadia.

SCIRILE ḐILEI.

Cetimŭ în „România Liberă“: „*Impĕrătésa Austriei* luându-şĭ rĕmasŭ bunŭ dela M. L. Regele şi Regina a voitŭ sĕ lase tuturorŭ unŭ suvenirŭ. Darurile făcute suntŭ atâtŭ de delicate cât suntŭ de bogate. Dómnei Slăniceanu, Impĕrătésa i-a datŭ potretulŭ ei in smaltŭ montatŭ pe brăţară de mare preţŭ. Domnişórei Romalo unŭ solitarŭ de tótă curăţeniă; d-şórelorŭ Bălăceanu şi Davila bijuterii; domnului directorŭ generalŭ alŭ căilorŭ ferate unŭ inelŭ în petre scumpe; controlorului căilorŭ ferate, mecanicului şi şefului de gară diverse scule preţióse. Personalulŭ trenului a primitŭ o gratificaţiune de 1000 lei în aurŭ. Diverse decoraţiunĭ au mai fostŭ acordate inginerilorŭ căilorŭ ferate.“

—x—

„Democratulŭ« din Ploescĭ spune, că din Transilvania *vinŭ şi trecŭ* prin Ploeştĭ *spre Dobrogea* mulţime de *muncitorĭ ţĕranĭ, Ungurĭ* şi *Românĭ*. Cei ce rĕmânŭ pe la Ploescĭ pentru lucru, întrebaţĭ fiindŭ de o aşa mare emigrare, spunŭ că nu mai au cu ce trăi pe la locurile lorŭ. Românii adaogŭ pe lângă marea sărăciă ce bântue Transilvania, care'i face a părăsi ţéra, şi viéţa rea ce o ducŭ cu stăpânirea unguréscă, pe care n'o mai potŭ suferi.

—x—

Ministrulŭ unguréscŭ de comunicaţiune a prelungitŭ încă pe unŭ anŭ concesiunea dată fişpanului Mihail Horvath spre a pregăti lucrările pentru construirea unei *căi ferate dela Făgăraşŭ la Sibiiu* şi *dela Făgăraşŭ* prin valea Oltului *la Homorodŭ.*

—x—

In ḑilele din urmă a *căḑutŭ grindină* în mai multe părţĭ ale Ungariei, causândŭ uneorĭ pagube însemnate. In ḑilele din 10 până 13 Maiu n. au fostŭ bâutuite de grindină comitatele Eisenburg, Zala, Raab şi Oedenburg, causândŭ mai virtosŭ în comitatulŭ Eisenburgului pagube însemnate atâtŭ în grădinĭ, câtŭ şi pe câmpŭ. In comitatulŭ Caraş-Severinŭ a fostŭ unŭ mare orcanŭ şi a căḑutŭ şi grindină fiindŭ lovite de aceste tempestăţĭ mai alesŭ comunele Moldovanulŭ-vechiu şi nou şi Pardiumnat. In comuna Moldovanulŭ-vechiu paguba se urcă la 30,000 fl. A mai căḑutŭ grindină în comitatele Timişŭ, Trei-scaune, Bereg şi Neutra.

—x—

Societatea Sodalilorŭ românĭ din locŭ va arangia Dumineca, în 10 (22) Maiu, *unŭ maialŭ* în Stejerişŭ, la care prin acésta este învitatŭ on. publicŭ romanŭ. Invitaţiunĭ separate nu se vorŭ trimite. In casŭ de ploaie maialulŭ se va amâna pe Dumineca viitóre.

—x—

Istoria Ungariei în legătură cu *Istoria Universală* pentru şcólele poporale, de *Silvestru Moldovanŭ* profesorŭ, Braşovŭ, editura lui H. Zeidner, 1887. Cuprinsulŭ: Popórele vechĭ, Emigraţiunea popórelorŭ şi venirea Ungurilorŭ, Regii Ungariei din familia lui Arpad, Intêmplările mai însemnate afară din Ungaria (între anii 1000—1301 d. Chr.), Regii Ungariei din familii deosebite (1301—1526), Intêmplările mai însemnate afară din Ungaria (între anii 1301—1526 d. Chr.), Regii Ungariei din familia Habsburgică (austriacă) şi principii Transilvaniei. Regii ereditarĭ din familia Habsburgică, Intêmplările mai însemnate afară din Ungaria (între anii 1526 până în ḑilele nóstre.) Acestŭ materialŭ e cuprinsŭ în 66 pagine, e tractatŭ într'o limbă de totŭ uşóră şi în modŭ biograficŭ; pe icĭ colea suntŭ întreţĕsute şi fapte din istoria Românilorŭ, întru câtŭ permite cadrulŭ unui manualŭ de istoriă pentru şcólele poporale şi planulŭ ministerialŭ, Autorulŭ 'şĭ a datŭ tótă silinţa sĕ dea băieţilorŭ o bună şi folositóre carte, ceea ce i-a şi succesŭ.

—x—

Incepêndŭ sesonulŭ de băi la *Mehadia*, mediculŭ balnearŭ *Dr. G. Vuia* a sositŭ acolo spre a da consultaţiunĭ, ca şi în anii trecuţĭ, în decursulŭ sesonului.

—x—

Cu începutulŭ lui Iunie vorŭ întra în vigóre în mersulŭ trenurilorŭ următórele schimbărĭ: Trenulŭ de persóne nr. 306 plécă la 11 óre 10 min. séra din *Viena*, la 7 óre 40 min. diminéţa din *Budapeşta*, la 11 óre séra din *Cluşiu*, şi sosesce la 9 óre 46 min. în *Braşovŭ*. Trenulŭ mixtŭ nr. 316 care, în legătură cu trenulŭ de persóne între *Budapesta* şi *Cluşiu*, plécă din *Cluşiu* la 7 óre 8 min. diminéţa, sosesce la *Braşovŭ* la 9 óre 52 min. séra. Din *Braşovŭ*, trenulŭ de persóne nr. 307 plécă la 7 óre 20 min. séra, sosesce la *Cluşiu* la 5 óre 21 min. diminéţa şi de aicĭ în legătură cu trenulŭ acceleratŭ, care plécă din Cluşiu la 6 óre 1 min. diminéţa, sosesce la 2 óre 15 min. după améḑĭ la *Buda-Pesta*, ér la 8 óre séra la *Viena*. Trenulŭ mixtŭ nr. 315 plécă din *Braşovŭ* la 4 óre 1 min. diminéţa, sosesce la *Cluşiu* la 5 óre 56 min., unde are legătură cu trenulŭ de persóne care plécă din *Cluşiu* la 6 óre 37 min. séra, sosesce la *Budapeşta* la 6. 33 min. diminéţa, la *Viena* la 2 óre 50 min. după améḑĭ. Trenulŭ acceleratŭ nr. 302 înspre *Bucurescĭ* plécă din *Braşovŭ* la 5 óre 37 min. diminéţa şi sosesce la *Bucurescĭ* la 11 óre 50 min. înainte de améḑĭ. Trenulŭ mixt. nr. 318 înspre *Bucurescĭ* plécă din *Braşovŭ* la 1 óră 55 min. după améḑĭ şi sosesce la *Bucurescĭ* la 9 óre 35 min. séra. Trenulŭ acceleratŭ nr. 301 plécă din *Bucurescĭ* la 4 óre 40 min. după améḑĭ şi sosesce la *Braşovŭ* la 10 óre 12 min. séra. Trenulŭ mixtŭ nr. 317 plécă din *Bucurescĭ* la 7 óre 30 min. diminéţa şi sosesce la *Braşovŭ* la 2 óre 32 min. după améḑĭ.

—x—

Aflămŭ cu plăcere, că sĕptĕmâna viitóre *trupa italiană de opere* a d-lui *Francesco Mici Labruna*, care a fostŭ la Iaşĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploiescĭ, Craiova, în trecerea sa prin Braşovŭ va da unŭ ciclu de vre o cincĭ representaţiunĭ în »hala festivă« din Gróverŭ. Succesele ce le-a obţinutŭ acéstă trupă în oraşele pe unde a fostŭ, ne face sĕ credemŭ, că va isbuti a fi şi aicĭ fórte bine sprijinită, cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ preţurile de întrare vorŭ fi cele obicĭnuite. Intre operele ce se vorŭ juca amintimŭ: »Trovatore«, „Faust“ „Traviata«, »Aïda“, „Ballo in maschera“, „Forza del destino“, „Norma“, „Ernani“. Lista de subscripţiune a abonamentelorŭ va fi depusă în cofetăria Elena George Bozianu.

—x—

Astă sĕră se va repeta în edificiulŭ teatrului de aci *representaţiunea teatrală* de aséră în favórea reuniunei femeilorŭ ev. din locŭ. Prima representaţiune de erĭ a reuşitŭ de totŭ bine. Cu deosebire s'au distinsŭ prin joculŭ lorŭ esceleṇtŭ d-na Gmeiner şi d-şórele Miess şi Hiemesch, ér dintre domnĭ fraţii Schmidt şi Neustädter. Costumele şi decoraţiunile n'au lăsatŭ nimicŭ de doritŭ.

—x—

In *România* se înfiinţéză pe lângă fiecare corpŭ de armată *scóle pentru copii de trupă*. Corpulŭ II deja caută localŭ pentru 80 de copii. Regimentele de geniu au deja scóle cu câte 24 copii de trupă. Aceştĭ copii au sĕ formeze cadrele armatei.

Sinodulŭ archidiecesanŭ din Sibiiu.

Sibiiu, 19 Aprilie 1887.

In şedinţa a şésea dela 17 (29) Aprilie se presentă rugarea mai multorŭ parochienĭ din Hermanŭ pentru delăturarea alesului de preotŭ Alex. Dogariu. — Se predă comisiunei petiţionare.

La ordinea ḑilei se pune în desbatere referatulŭ comisiunei financiare relativŭ la raţiociniulŭ fondurilorŭ şi fundaţiunilorŭ archidiecesane pe anulŭ 1886. Intrândŭ sinodulŭ în desbaterea specială a raportului, partea, în care se arată starea fondurilorŭ preste totŭ cu finea anului 1886, arătându-se la tóte fondurile unŭ crescĕmêntŭ, afară de fondulŭ seminariului, la propunerea comisiunei: se ia spre sciinţă, cu adausulŭ ca în inventarulŭ fondului seminarialŭ sĕ se inducă şi fundaţiunea „Cristuriana«.

Referitorŭ la fondulŭ seminarialŭ comisiunea observă, că ajutorulŭ anualŭ de 1000 fl. dela statŭ nu s'a ridicatŭ pe 2 anĭ, adecă pe anulŭ 1884 şi 1885, ér ajutorulŭ de pe anulŭ 1886 se află încă în depositŭ la cassa archidiecesană, pentru aceea comisiunea propune: consistoriulŭ archidiecesanŭ se îndrumă a face la loculŭ competentŭ paşii de lipsă pentru eliberarea sumei neridicate şi asigurarea ajutorului anualŭ de 100 fl. şi pe viitorŭ, ér suma, ce se află în depositŭ, fără amânare sĕ se transpună la destinaţiunea sa.

Cu privire la partea din raportŭ, unde se notifică vinderea a 52,500 fl. bonurĭ rurale transilvane şi cumpĕrarea de scrisurĭ fonciare în valóre de 53,700 fl. comisiunea propune: a se aproba conversiunea realisată, fiindŭ în modŭ evidentŭ în folosulŭ fondurilorŭ efectuită.

Presidiulŭ pe scurtŭ arată rentabilitatea acestorŭ convertirĭ, şi asigură, că s'a făcutŭ cu tóte posibilele precauţiunĭ aşa, că periculŭ pentru asigurarea averei fondurilorŭ nu póte fi. Dep. I. cav. de *Puşcariu* e de părere, ca o sumă prea mare sĕ nu se investéscă în hârtii de valóre, ci mai bine în moşii, fiindŭ acestea investirĭ cele mai sigure. Dep. *E. Brote* spune, că scrisurile fonciare suntŭ cumpĕrate dela institutele cele mai solide din Ungaria, şi suntŭ cu multŭ mai sigure chiar decâtŭ hârtiile de statŭ, dér totodată şi mai rentabile. In acestŭ sensŭ vorbesce şi Dr. *A. Brote.* Dep. *V. Dămianŭ,* provocându-se la dispositiunea stat. org. susţine că spre atarĭ convertirĭ se recere autorisarea sinodului, şi crede, că în casulŭ de faţă e vorba de îndemnisarea acestorŭ operaţiunĭ. Dep. *Hania* vorbĭ contra propunerii acesteia. Sinodulŭ primesce propunerea comisiunei financiare.

Partea din raportulŭ consistoriului, referitóre la sporirea averei bisericescĭ prin cumpĕrarea de realităţĭ ca porţiunĭ canonice pentru unele parochii mai sĕrace, despre scărirea împrumuturilorŭ, despre numĕrulŭ procesetorŭ şi starea, în care se află aceste procese la propunerea comisiunei se ia spre sciinţă. De asemenea partea din raportulŭ consistorialŭ despre supererogatele făcute în anulŭ 1886 în sumă de 16,800 fl. 5½ cr. fiindŭ motivate, se ia spre sciinţă şi se încuviinţéză aceste supererogate.

Referitorŭ la fondulŭ tipografiiei archidiecesane comisiunea financiară, constatândŭ că comisiunea administrativă n'a ţinutŭ în anulŭ trecutŭ nicĭ o şedinţă, că ajutórele votate vĕduvelorŭ preotese nu s'au împărţitŭ, ér membrii din comisiune, afară de secretarŭ, totuşĭ 'şĭ-au luat lefurile, propune ca aceste lefurĭ sĕ se restitue fondului şi pe viitorŭ sĕ nu se maĭ plătéscă, câtă vreme comisiunea nu va funcţiona regulat şi nu se vorŭ da ajutórele votate vĕduvelor preotese. In considerarea deficitului la »Tel. Rom.« se îndrumă consistoriul a da nou ordin singuratecelorŭ parochii de a prenumĕra acestŭ jurnalŭ pe spesele respectivelorŭ comune bisericescĭ. In fine avêndŭ în vedere, că în raţiociniulŭ tipografiei, din cause până acum nesciute, nu s'au putut induce şi face evidente pretensiunile tipografiei, şi în considerare cumcă pentru încassarea acelora fiscalulŭ comisiunei nu a făcutŭ nicĭ unŭ pasŭ, sĕ se îndrumeze numitulŭ fiscalŭ, ca sub rĕspunderea lui personală sĕ inacţioneze restanţiile provenite din vinderea de cărţĭ şi prenumeraţiunea la »Telegrafulŭ Românŭ“, ér consistoriulŭ archidiecesanŭ se însărcinéză a'şĭ achita datoria sa la fondulŭ tipografiei, precum şi a depune documentulŭ despre cauţiunea »Telegrafului Românŭ“ la cassa epitropiei între valorile fondului tipografiiei.

Dep *Hannia* găsesce că tipografia stă rĕu. *Presidiulŭ* ḑice că propunerile comisiunei suntŭ drastice şi nepractice. Era cu cale sĕ se raporteze despre acésta atuncĭ când comisiunea financiară va relaţiona despre raţiociniile comisiunei tipografice. Raport. *Patiţa* ḑice că sinodulŭ nu póte aproba tóte raţiociniile fără observărĭ. Dr. Il. Puşcarŭ propune, şi se primesce, ca acestŭ obiectŭ sĕ se ia deocamdată dela ordinea ḑilei şi sĕ se refereze deodată cu raportulŭ comisiunei financiare asupra celorlalte obiecte ale tipografiei.

Cu privire la fondulŭ şcólelorŭ sĕrace, comisiunea află 500 fl neîmpărţiţĭ şi propune sĕ se'mpartă acei banĭ la şcólele mai lipsite, în specialŭ şcólei din Dobra, Dep. *Cosma* ḑice că aci e de prisosŭ orĭce discuţiune, ér dep. *Crainic* ḑice, că acea şcólă, care e în centru, 'şĭ-a făcutŭ totdéuna datoria şi merită a fi sprijinită

(Va urma.)

Archiducele Albrecht în Lugoşŭ.

Lugoşŭ, în 15 Maiu 1887.

Onorată Redacţiune! Locuitorii din oraşulŭ Lugoşŭ se bucură de rara norocire şi visită a unui înaltŭ óspe militarŭ. Erĭ în 14 l. c. pre la 7 óre din séră Alteţa Sa ces. reg. Archiducele Albrecht, însoţitŭ de locot. feldmarşalŭ Beck şi majorulŭ Br. de Malowatz, adjutantulŭ sĕu, a sositŭ în bubuitulŭ a 72 salve de tunurĭ dinspre Soborşinŭ preste Făgetŭ cu trăsura la Lugoşŭ. La baracele honveḑilorŭ situate afară de oraşŭ, unde Inălţimea Sa a descălecatŭ şi s'a înquartiratŭ, ilŭ ascepta mulţime imensă de publicŭ, 13 generalĭ în frunte cu comandantulŭ de armată Degenfeld din Timişóra, şi ministrulŭ honveḑilorŭ Br. de Fehérváry. Apoi Ilustritatea Sa Dr. Victorŭ Mihályi Episcopulŭ Lugoşului cu capitululŭ şi cu întréga preoţime unită din locŭ, viceşpanulŭ comitatului Caraşŭ-Severinŭ Iakabffy, preşed. trib. reg. Ziros, preşsedriei orfanale Antonescu şi subalternii lorŭ, oficialii dela inspectoratulŭ şi perceptoratulŭ de dare, clerulŭ gr. or. din locŭ în frunte cu administratorulŭ protopresbiteralŭ Pocreanu, preoţimea rom. cat., directorulŭ gimnasialŭ Bilmann şi alţĭ nenumĕraţĭ. Inaltulŭ beliduce dându-se josŭ din trăsură conversă pe rêndŭ în modŭ simpaticŭ

cu șefii deputațiunilorŭ, și apoi mulțămindu-le pentru cordiala primire, defilândŭ, respective primindŭ în revistă, defilarea unei companie de honvedĭ, se retrase între frenetice strigărĭ de „sĕ trăéscă“ și „éljen“ în locuința-i pregătită din barace.

Invingĕtorulŭ dela Custozza deși în Augustŭ a. c. împlinesce alŭ 70-lea anŭ alŭ etății sale, totușĭ este încă vigorosŭ, în putere și dispune de unŭ spiritŭ viu militarŭ.

Astădĭ a datŭ unŭ prândŭ de 80 persóne, între carĭ se numĕră Episcopulŭ Mihalyi, vice-comitele Iakabffy, adm. Protopresbiteralŭ gr. or. Pocreanu și popa rom. cath. Pataky, — ceilalțĭ au fostŭ totŭ căpitane. — Inălțimea Sa, după cum se vorbesce, va petrece aicĭ vr'o cincĭ dile, ca sĕ inspecteze terenulŭ de prin prejurŭ. Mâne vorŭ lua drumulŭ de inspectare către Tapia, Harmadia și către Criciova, de unde către séră ér se vorŭ reîntórce la Lugoșŭ. Ministrulŭ de honvedĭ Fehérváry cu trenulŭ dela 9 óre séra a părăsitŭ Lugoșulŭ reîntorcêndu-se la Budapesta.

Archiducele a dispusŭ ca locuința de dormitŭ, respective dormitoriulŭ sĕu, sĕ fiă împodobitŭ cu producte naționale române de casă, ceea ce s'a și întâmplatŭ, așa câtŭ cu bucuriă potŭ constata că dormitoriulŭ sĕu, carele însu-mĭ l'am vĕdutŭ, este înfrumsețatŭ cu tapete, cătrințe, oprege, chițele și alte mai multe producte casnice eșite din mâna țĕrancelorŭ nóstre române, ceea ce póte servi numai spre fala némului nostru românescŭ.

Alteța Sa adĭ diminéță la 8 óre împreună cu Beck și ministrulŭ de honvedĭ a ascultatŭ și liturgia tacită la biserica rom. cat. din locŭ. Am de a observa și aceea că Inălțimea Sa cu ocasiunea primirei sale la barace în 14 séra la 7 óre, după cum diseiu în fruntea scrisórei, în urmă după ce se întórse dela conversarea sa cu capii deputațiunilorŭ, mulțămĭ în specie în modŭ simpaticŭ Ilustrităței Sale d-lui Episcopŭ Mihalyi pentru primire stringêndu-i mâna cu afabilitatea-i cunoscută.

Rodna veche, *2 Maiu 1887.*

(Fine.)

A doua di, Duminecă la 1 Maiu st. n., fiindŭ di senină, vedeamŭ venindŭ de prin satele vecine preoții și onorațiorii, icĭ călărĭ, colo'n trăsurĭ, până după 9 óre, Atuncĭ intrarămŭ în biserică, care era îndesuită de poporŭ. Nimenĭ nu voia în aceea di a absenta dela biserică, nicĭ chiar streinii.

Era impunĕtorŭ a vedé la sântulŭ altarŭ alŭ Domnului pe venerabilulŭ părinte Moisilŭ, înaltŭ, căruntŭ, ca unŭ patriarchŭ alŭ vechiului testamentŭ, celebrândŭ în mijloculŭ părințilorŭ preoțĭ: Groze din Maierŭ, Balu din Ilva mare, Filipoiu din Rodna nouă, Sohorca din Sângeorgiu și fiiorulŭ nostru parochŭ.

Tótă inteligința de aci fù de față, împreună cu totŭ poporulŭ, care nu absentézā nicĭ-odată în Dumineci și sĕrbătorĭ, necum dela slujbă, dér nicĭ dela vecerniă, De asemenea au fostŭ de față dómnele și domnișórele, fără deosebire de naționalitate.

După îndeplinirea serviţiului divinŭ, venerabilulŭ părinte vicariu Moisilŭ predică despre chiămarea preotului și încă atâtŭ de pĕtrundĕtorŭ, încâtŭ puté sĕ védă oricine că din inimă suntŭ eșite cele dise și nu numai din minte.

După aceea introduse pe părintele Domide în noulŭ postŭ, îi dede cheia și lăsă a se ceti prin părintele Sohorca decretulŭ episcopescŭ, prin care părintele Domide e întăritŭ în noulŭ postŭ.

In fine îi mai împrospetă venerabilulŭ părinte Moisilŭ în memoriă chiămarea preotului, apoi se ivì tinĕrulŭ părinte în ușa împĕrătéscă a altarului și rostì o cuvêntare, carea ar trebui sĕ o învețe de-a rostulŭ fiăcare preotŭ și după ea sĕ-și conformeze conduita sa. Promi-s'a solemnelŭ părintele Domide în fața poporului și înaintea lui Dumnedeu, că își va da nisuința sĕ fiă unŭ adevĕratŭ păstorŭ sufletescŭ și demnŭ urmatorŭ alŭ fiă iertatului sĕu antecesorŭ, și a storsŭ șiróie de lacrĕmĭ cu acéstă predică rostită din „vistoria inimei celei bune“, lacrĕmĭ a storsŭ părintele Domide nu numai dela femei — ca mai debile — ci și dela bărbațĭ, și toțĭ i-amŭ admiratŭ curagiulŭ cu care ni se dă cu totulŭ nouĕ, abnegațiunea cu carea promite că va lupta pentru noi. Și noi îi credemŭ bucurosŭ, că va fi așa, după cum trebue sĕ fiă, ba suntemŭ convinșĭ, că nu ne înșelămŭ în speranțele nóstre, nu ne putemŭ înșela, căcĭ suntemŭ convinșĭ, că va fi preotulŭ adevĕratŭ și învĕțătorulŭ nostru, cu noi va fi în bine și în rĕu, cu noi la bucurii și durerĭ, cu noi în luptă față cu declarații dușmanĭ ai bisericei și națiunei, cu noi până la ultima respirare, fără de noi nicăirĭ, noi fără elŭ nicĭ în unŭ locŭ.! Și étă ce ne îndémnă sĕ ne punemŭ tótă speranța, tótă încrederea în dênsulŭ; étă pentru ce față de dênsulŭ suntemŭ cu totulŭ fără reservă:

E de aci din opidulŭ nostru, e fratele, neamulŭ și amiculŭ nostru; a studiatŭ la scólele nóstre, la scóle românescĭ în Năsĕudŭ, unde a fostŭ totŭ primulŭ eminentŭ. Așadérā elŭ numai Românŭ bunŭ póte fi, căcĭ încă mai nicĭ unulŭ nu ne-a înșelatŭ din cei eșițĭ din acestea scóle.

După facerea esamenului de maturitate și-a făcutŭ la miliția anulŭ de voluntarŭ, unde dimpreună cu vĕrulŭ și colegulŭ sĕu de studii Pamfiliu Grapini, adĭ preotŭ cooperatorŭ în Rodna nouă, făcù esamenulŭ de oficerŭ pentru armata c. r. prin ce documentă, că nu fuge de muncă, că Românulŭ pe tóte terenele scie sĕ fie omŭ și prin urmare multă onóre a făcutŭ neamului românescŭ. Implinindu-și anulŭ de voluntarŭ merse dimpreună cu vĕrulŭ sĕu Pamfilie la teologiă, după absolvirea căreia venirā ambii la vetrele părintescĭ, unulŭ ca preotŭ cooperatorŭ în Rodna veche și altulŭ în Rodna nouă. In timpulŭ câtŭ a fostŭ cooperatorŭ lângă părintele Lupșiai a datŭ dovedile cele mai strălucite despre ceea ce póte și ce vré sĕ facă, prin ce moralminte ne-a silitŭ, ne-a obligatŭ sĕ-lŭ rugămŭ sĕ rĕmână la noi pe veciă. Étă de ce amŭ rugatŭ așa dérā pe venerabilulŭ ordinariatŭ sĕ ni-lu dée, étă de ce avemŭ o speranță atâtŭ de neclătită în dênsulŭ!

La órele 11½ se terminà slujba, la care au luatŭ parte vre-o 700 de omenĭ. Inteligența, domnĭ și dómne, intră în casa parochială spre a gratula d-lui Domide. Nu trecù însĕ ½ de óră și étă că totŭ poporulŭ, ce fusese la biserică, venì înaintea casei parochiale, în frunte cu notariulŭ Zaharie Popŭ, care, în numele poporului, urà mulțĭ și fericițĭ anĭ noului parochŭ, ér părintele Domide respunse cu afabilitatea-i cunoscută și spre mângăierea tuturorŭ. Când rostì vorbele: „alŭ vostru sunt, căutați mĕ diua și nóptea, ușa mea nu va fi închisă înaintea nicĭ unuia din voi, de nĕcasurile vóstre nu mĕ voiu ascunde, de bucuriile vóstre nu voiu fugi, puneți-vĕ încrederea în mine, precum mi-o punŭ eu în voiu, sincerĭ sĕ ne fimŭ unulŭ altuia și sĕ ne conducemŭ cu bunăvoință...“, atuncĭ nu i se mai audi glasulŭ, poporulŭ erupse în numĕróse strigărĭ de „Sĕ trăéscă“, apoi se duse la ale sale în ordinea cea mai bună.

Cu acéstă ocasiune părintele Domide ne învità la unŭ prândŭ comunŭ, prândŭ, la care au participatŭ peste 80 persóne, câte adecă avurā locŭ în cele trei odăi marĭ ale casei parochiale. Intre alții au fostŭ de față d-nii: Gregoriu Moisilŭ vicariulŭ din Năsĕudŭ, distinsulŭ botanistŭ Florianŭ cav. de Porcius, vice cap. em. și membru alŭ Academiei române; apoi d-nii: Kovacsy, jude la judecătoria cercuală din locŭ, Solymosi, sub-jude totŭ aci, Issip, protojude la pretură, Kirschner, sub-jude la pretură, Dr. Alexi, profesorŭ în Năsĕudŭ, învĕțătorii dela scóla de statŭ și dela cea română din locŭ, preoții, carĭ ajutarā la serviţiulŭ divinŭ; apoi părintele Zapva, preotŭ rom. cat., părintele Grapini din Rodna nouă, mediculŭ din locŭ, apotecariulŭ etc.

După terminarea mesei, la carĭ s'au rostitŭ mai multe toaste, ne luarămŭ adio dela scumpulŭ prietinŭ și demnulŭ parochŭ.

In fine mai amintescŭ, că d-lŭ Domide a primitŭ cu ocasiunea introducerei sale în parochiă numĕróse telegrame de felicitare, mai virtosŭ din Năsĕudŭ și alte pĭrțĭ, ceea ce e o dovédă, că d-sa se bucură de simpatiile și încrederea tuturorŭ.

Dea Dumnedeu ca tóte comunele sĕ aibă preoțĭ ca alŭ nostru, preoțĭ cu carte și cu omeniă, preoțĭ cu învĕțătură și caracterŭ. Er scumpului nostru părinte Domide ii dicemŭ și pe astă cale: La mulțĭ anĭ fericițĭ în mijloculŭ nostru! Fi demnulŭ și iubitulŭ nostru păstorŭ și învĕțătorŭ, ér noi vomŭ fi blânda ta turmă, care nu te va părăsi nicĭ unŭ minutŭ, convinșĭ fiindŭ că numai la pășunea cea pună ne vei conduce! Sĕ trăescĭ, părintele nostru, omulŭ nostru! *i. p. r.*

Alŭ IX-lea raportŭ generalŭ

alŭ societății literare bisericescĭ „Alexi Șincaiană.“

Onorată publicŭ românŭ! Nu numai datina de până acum, ci și datorința ne îndémnă la publicarea acestui raportŭ. Datorință — căcĭ datorĭ suntemŭ și vremŭ a fi — a da sémă on. publicŭ românŭ despre modesta lucrare a ostașilorŭ Domnului adunațĭ sub stégulŭ ilustrilorŭ „Alexi-Șincai.“ Unițĭ sub stégulŭ acestorŭ strălucițĭ doi lucefărĭ înaintămŭ și noi încetulŭ cu încetulŭ pe o cale în care sperămŭ a afla mulțĭ și scumpĭ tesaurĭ, de carĭ la vre mea trebuinciósă de sigurŭ vomŭ avé lipsă. Trei scumpĭ tesaurĭ cercămŭ în calea pe care înaintămŭ: tesaurulŭ sciințelorŭ teologice, tesaurulŭ sciințelorŭ literare și tesaurulŭ perfecțiunei în arta oratorică; căcĭ acești trei scumpĭ tesaurĭ credemŭ noi a ne fi de lipsă, ca la vremea trebuinciósă sĕ putemŭ contribui după putință la promovarea culturei poporului nostru.

Étă în scurtŭ raportulŭ nostru generalŭ de pe acești 2 anĭ.

A) Starea spirituală și literară.

a) Membrii ordinarĭ a avutŭ societatea în anulŭ scol. 1885/6 46, ér în anulŭ scol. 1886/7 57. S'au ținutŭ 30 ședințe ordinare și 5 estraordinare. In ședințe s'au cetitŭ operate, critice și s'au deprinsŭ membrii cu frumósa artă a oratoriei, perorândŭ mai multe poesii alese.

b) Comitetulŭ revisorŭ redacționarŭ a ținutŭ 54 ședințe, a pertractatŭ și scrutatŭ valórea a 88 operate, dintre carĭ 20 au fostŭ predice și catechese, 28 poesii, 20 disertațiunĭ, 6 traducerĭ din latină, germană și maghiară, 6 biografii, 1 descriere, 2 scițe, 2 meditațiunĭ și 3 articlii diversĭ.

Din acestŭ materialŭ s'au compusŭ 43 numerĭ din fóia societății „Stéua Mării.“

c) Membrilorŭ societății pentru câștigarea cunoscințelorŭ de lipsă le-au statŭ la disposiţiă frumósa bibliotecă și archivă.

In bibliotecă avemŭ 838 cărțĭ, carĭ suntŭ: religióse, filosofice, istorice, didactice, juridice-politice, literare-bisericescĭ, noveletice etc. Biblioteca în ceștĭ doi anĭ din urmă ni s'a măritŭ cu 79 cărțĭ românescĭ și 3 maghiare. Deși în ceștĭ 2 anĭ ni s'au înmulțitŭ cărțile cu 82, totuși raportulŭ din anii trecuțĭ arată unŭ numĕrŭ mai mare de 902 opurĭ.

Diferința ce se pare a fi se nasce de acolo, că atuncĭ, décă unŭ opŭ costa din 4—5 volume avea totŭ atâța numerĭ, — în éstŭ anŭ însĕ înlăturându-se acéstă incorectitate, unŭ opŭ costătătorŭ orĭ din câte volume s'a luatŭ sub unŭ numĕrŭ.

Archiva încă ne dispune de unŭ numĕrŭ frumușelŭ de diare române, germane și maghiare.

B) *Starea personală și materială.*

Conformŭ statutelorŭ, societatea nóstră are și membri fundatorĭ, carĭ solvescŭ odată pentru totdéuna 10 fl., membri onorarĭ pe carĭ îi proclamă de atarĭ membri ordinarĭ pentru meritele lorŭ literare — și în fine mai are membri binefăcĕtorĭ toțĭ aceia, carĭ ajută societatea nóstră cu orĭ ce cărțĭ și diare. Din Raportulŭ generalŭ alŭ VIII-lea se vede că societatea nóstră atuncĭ a avutŭ 26 membri fundatorĭ, 11 onorarĭ, 113 binefăcĕtorĭ.

In ceștĭ 2 anĭ membru fundatorŭ alŭ societății nóstre s'a făcutŭ Cl. D. Dr. Ioanŭ Popŭ, profesorŭ de S. Teologiă, ér de membru onorarŭ a fostŭ proclamatŭ M. On. D. Ioanŭ Papiu, deja membru fundatorŭ, pentru meritele D-Sale literare-bisericescĭ, cărora li s'au și trămisŭ diplomele de atarĭ membri.

C) *Starea financiară a societății.*

Societatea nóstră are în banĭ gata 587 fl. 35 cr.

Dațĭ înprumutŭ pe la persóne private 902 fl. 14 cr.

Acesta ni-e în scurtŭ raportulŭ cu care datorĭ amŭ fostŭ on. publicŭ. Décă ajutorulŭ lui Dumnedeu nu ne va lipsi, suntemŭ în deplină credință că raportulŭ viitorŭ va îndestuli mai multŭ pe toțĭ aceia, carĭ pórtă interesŭ față de societatea „Alexi-Șincai.“

O plăcută datorință a ne fi aflămŭ, a esprima pe acéstă cale mulțămită publică tuturorŭ acelorŭ on. d-nĭ Redactorĭ, carĭ ni-au trămisŭ diarele gratuitŭ.

In legătură cu acestŭ raportŭ aducemŭ la cunoscința onor. publicŭ și constituirea noului birou alŭ societății:

In 28 Aprilie st. n. membrii ordinarĭ s'au întrunitŭ în o ședință electorală sub presidiulŭ on. d-nŭ Dr. Iónŭ Popŭ ca conducĕtorŭ fiind de față și magnificența sa d-lŭ Coroianŭ canonicŭ și supraveghietorulŭ societății și și-au alesŭ de membri în birou pe an. scol. viitorŭ 1887/8 pe urmatorii:

De președinte pe E. Branŭ cl. de an. III, de vicepreședinte pe Ioanŭ Chișŭ cl. de an. III, de secretarŭ și not. coresp. pe Vasiliu Popŭ cl. de an. I, de casarŭ pe P. Salca cl. de an. II, de not. alŭ ședințelorŭ pe Ioanŭ Vereșŭ cl. de an. II, de bibliotecarŭ pe Gavrilŭ Timișŭ cl. de an. II, de archivarŭ pe Ioanŭ Anca cl. de an. I, de controlorŭ pe V. Comanŭ cl. de an. II.

După cetirea și aprețiarea acestui raportŭ din partea societății, avemŭ onóre a-lŭ espune și aprețiării st. publicŭ românŭ.

Gherla 1887 Maiu 16 st. n.

Emiliu Branŭ, presidentŭ. *Vasiliu Popŭ*, notarŭ corespondentŭ.

DIVERSE.

Bigamiă. — Tribunalulŭ din Derby a judecatŭ nu de multŭ pe o femeiă, cu numele Mary Ana Rileyi, acusată de bigamiă. Ea a recunoscutŭ că era vinovată. Primulŭ ei bărbatŭ o tratase crudŭ, apoi o părăsise. Și în a doua căsătoriă a fostŭ nefericită. In fine cei doi bărbațĭ s'au înțelesŭ sĕ o dea în judecată pentru bigamiă. Președintele tribunalului observă, că décă a fostŭ vre-unŭ casŭ, în care bigamia sĕ fiă scusabilă, apoi e acesta. In aceste împrejurărĭ consciința nu-i permite sĕ condamne pe nefericita femeiă decâtŭ numai la o închisóre de cincĭ minute. Cu alte cuvinte femeia era achitată.

* *
*

O operațiune fericită. — »Românulŭ« scrie: Suntŭ vre-o două sĕptĕmânĭ de când sosise la Viena junele Nicolae K, în vêrstă de 20 anĭ, fiiulŭ unui cultivatorŭ din România. Sĕrmanulŭ june era orbŭ din nascere și tóte încercările medicilorŭ de a'i procura vĕdulŭ remaserā zadarnice. In fine luà hotărirea sĕ facă o ultimă încercare, ducêndu-se la Viena ca sĕ consulte oculiștii corifei ai facultății. La clinica spitalului centralŭ junele Nicolae se supuse operațiunei și operatorulŭ isbutì, prin înlăturarea unei pelițe, care acoperise pupila, a deschide radelorŭ luminei calea d'a pĕtrunde în ochĭ, procurândŭ pacientului celŭ puținŭ parțialŭ puterea vĕdului. Ișĭ póte închipui cineva bucuria junelui românŭ, când după terminarea operațiunei vĕdŭ pentru prima óră în viéța lui lumina dilei. Acum însĕ va trebui a se deprinde cu încetŭ cu noua lumină și a învĕța ca pruncii a aprețiа obiectele vĕdute.

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 18 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101 65
Rentă de hârtiă 5%	87.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonurĭ rurale ungare	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.60
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 60
Bonurĭ rurale transilvane	104 70
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.25
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.60
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.60
Renta de hârtiă austriacă	81 30
Renta de arg. austr.	82.35
Renta de aurŭ austr.	112 —
Losurile din 1860	135.75
Acțiunile băncei austro-ungare	880 50
Act. băncei de creditŭ ung.	284.75
Act. băncei de creditŭ austr.	284.25
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.07
Mărcĭ 100 împ. germ.	62.35
Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 5 Maiu st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	92—	92½
Renta rom. amort. (5%)	94—	95—
» convert. (6%)	86—	88½
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105½	106—
» „ „ (5%)	89—	89½
» » urban (7%)	102¼	103—
» » » (6%)	95—	96—
» » » (5%)	86—	86½
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	15.25	15.75
Bancnote austriace contra aurŭ	2.02	2.03

Cursulu pieței Brașovŭ

din 19 Maiu st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.63	Vênd.	8.65
Argint românesc	»	8.55	»	8 60
Napoleon-d'orĭ	»	10 —	»	10.06
Lire turcescĭ	»	11.35	»	11.40
Imperialĭ	»	10.35	»	10.40
Galbenĭ	»	5 91	»	5.95
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	111.—	»	112.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 206/1887.
a. f. sc. c. d

Escriere de concursŭ.

La administrațiunea fondurilorŭ scolastice centralĭ din districtulŭ Năsĕudului este de ocupatŭ unŭ postŭ de practicantŭ pentru ajutorŭ la resolvirea pieselorŭ și la ținerea archivei.

Cu acestŭ postŭ e împreunatŭ salariulŭ de patru sute florinĭ v. a. pe anŭ. Dela concurinte se recere ca sĕ dovedéscă cu documente valide după lege că:

1. A absolvatŭ facultatea de dreepturĭ ordinarminte.
2. Că scie limba română, maghiară și germană în graiu și în scrisŭ. Candidații de advocațĭ vorŭ fi preferițĭ.

Suplicele cu documente cu totŭ se vorŭ adresa la: „Comisiunea administrătóre de fondurile scolastice centralĭ din districtulŭ, Năsĕudŭ în Năsĕudŭ, până la 15 Iuniu 1887 la 6 óre după amédĭ, carĭ se vorŭ trimite mai târdiu nu se vorŭ considera.

Din ședința comisiunei administrătóre de fondurile scolastice centralĭ districtualĭ.

Năsĕudŭ, 9 Aprilie 1887.

Președintele: **Ionŭ Ciocanŭ.** Secretarulŭ: **Ioachimŭ Mureșianu.**

Låttam:

Besztercze, 1887 9/5.

Br. Bânffy Dezső, főispán, kir. biztos.

3—3

„Albina," institutŭ de creditŭ și de economii.

Publicațiune

în sensulŭ art. de lege XXXVI. din anulŭ 1876 §. 29.

1. **Suma scrisurilorŭ fonciare** puse în circulațiune cu diua de 30 Aprilie 1887 face
a 6% . . . . fl. 916,900
a 5% . . . . „ 60,000 fl. 976,900.—
2. **Pretensiunile institutului** de împrumuturĭ hipotecare, carĭ servescŭ de acoperirea acestorŭ scrisurĭ fonciarĭ suntŭ de . . . . fl. 995,159.92
3. **Valórea hipotecelorŭ luate de basă** la susŭ numitele împrumuturĭ hipotecarĭ este de . . . . . fl. 4,510,370.—
4. **In sensulŭ §. 97. din statute „fondulŭ specialŭ"** pentru asigurarea scrisurilorŭ fonciare e de . . . fl. 306,134.15
acesta e indusŭ în contŭ separatŭ, și este plasatŭ în efecte publice.

Sibiiu, în 1 Maiu 1887.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonézĕ din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și postaultimă.

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela I Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	—	7.30
Predealŭ (	—	—	—	1.14
(	—	—	—	—
Timișŭ	—	—	—	1.45
Brașovŭ (	—	—	—	—
(	7.47	—	4.16	2.32
Feldióra	8.24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5 43	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9.51	—	7.06	—
Hașfaleu	11.03	—	8.52	—
Sighișóra (	11.29	—	9.19	—
(	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 00	—	10.16	—
Mediașŭ	12.29	—	10.57	—
Copsa mică	12.44	—	11.19 11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blașiu	1.34	—	12.31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12.48	—
Teiușŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2.18	—
Vințulŭ de susŭ	3.01	—	2.48	—
Uióra	3.08	—	2 56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.53	—	4 51	—
Apahida	5.10	—	5.28	—
Clușiu (	5.30	—	5 56	—
(	—	6.03	—	8.00
Nedeșdu	—	6.21	—	8.36
Ghirbĕu	—	—	—	9.02
Aghirișŭ	—	—	—	9.32
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	--	10.51
Ciucia	—	7.43	—	12 16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mező-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velințe	—	—	—	3.54
Oradia-mare (	—	9.13	—	4.05
(	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1.23	7.28
Szolnok	—	12.20	3.24	—
Buda-pesta	—	2.15	10.05	—
Viena (	—	—	2.15	—
(	—	8.00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	--
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00
Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.26	2.31
Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2.06	-
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.41	2 17	—
Mezö-Telegd	—	7.33	10.19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3.24	—
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12.54	4.07	—
Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3.40	5.34	—
Aghiriș	—	—	4.15	5.55	—
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeșdu	—	—	4.58	6.24	—
Clușiu (	—	10.28	5.26	6.43	—
(	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriș	12 30	—	—	—	9.06
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
(	1.06	—	—	—	10.—
Uióra	1.13	—	—	—	10.09
Vințulŭ de susŭ	1.20	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1 41	—	—	—	10.48
Teiușŭ	2.00	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2.35	—	—	—	12.12
Blașŭ	2.48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copșa mic.	3 36	—	—	—	1.32
Mediașŭ	4.00	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.35	—	—	—	3.03
Sigișóra	5.12	—	—	—	3.49
Hașfaleu	5.37	—	—	—	4.28
Homorod	7.02	—	—	—	6.16
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldióra	8.41	—	—	—	8.25
Brașovŭ (	9.21	—	—	—	9.15
(	—	—	1.55	—	—
Timișŭ	—	—	2.53	—	—
Predealŭ (	—	—	—	—	--
(	—	—	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiușŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3.14
Vințulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Șibotŭ	12.52	—	4.50
Orăștia	1.01	—	5.18
Simeria (Piski)	2.03	—	5.47
Deva	2 52	—	6.35
Branicĭca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborșin	5.30	—	8.46
Bĕrzova	5.56	—	9.33
Conopŭ	6.27	—	9.53
Radna-Lipova	6.47	—	10 27
Paulișŭ	7.28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovațŭ	7.59	—	11 25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok (	8.42	—	4 52
(	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
(	4.10	5.45	—
Aradŭ	4 30	6.—	7.04
Glogovațŭ	4.43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7.58
Paulișŭ	5.19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5.41	7.10	8 36
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bêrzova	6.28	7.55	—
Soborșin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9.58	—
Branicĭca	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10 42	--
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăștiă	11.11	11.37	—
Șibotŭ	11.43	12.—	—
Vințulŭ de josŭ	12 18	12.29	--
Alba-Iulia	12 36	12.46	—
Teiușŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timișóra.

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6 19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timișóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroșenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2.42
Streiu	11.58	—	3.25
Hațegŭ	12.46	—	4.16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Banița	3.05	—	6.40
Petroșenĭ	3.37	—	7.12

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Nĕmeth-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroșenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroșenĭ	10 07	—	6.10
Banița	10 48	—	6.53
Crivadia	11.25	—	7 37
Pui	12.05	—	8.20
Hațegŭ	12.42	—	9.01
Streiu	1.22	—	9.52
Simeria	1.53	—	10.31

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia *ALEXI* Brașovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ